

dere i tilværelsen, skal der andre ting til end det, at man ved, hvornår den kriminelle – gerningsmanden – er i fængsel, og hvornår vedkommande ikke er i fængsel. Det har jo i hvert fald tidligere været diskuteret, og jeg tror også, at det kan være et vigtigt element ved konfliktråd, hvor man inddrager så vel voldsmanden eller voldskvinden, hvis det skulle være det, som offeret, muligvis også i en dialog med hinanden, hvis det er sådan, at offeret ønsker det. Der kan gøres mange og gode ting, og vi ser i hvert fald frem til det, hvis det videre arbejde med det her beslutningsforslag vil gøre, at ministerens ambition om at gøre det bedre, end det har været indtil nu, vil blive hjulpet på vej af et aktivt folketingsflertal.

Kl. 20:06

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Vi fortsætter med ordføreren for forslagsstillerne, fru Karina Lorentzen. Værsgo.

Kl. 20:06

(Ordfører for forslagsstillerne)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg vil gerne sige tak for debatten i dag og for de mange positive tilkendegivelser. Det glæder mig rigtig meget, at vi er nået så langt, at vi ligefrem får nedsat et udvalg, der skal kigge på det her område. Når jeg synes, at det er så vigtigt at gøre noget for ofrene, er det, fordi jeg synes, at det handler om, at vi faktisk ikke tilbyder ofrene ret meget i Danmark i dag. Vi tilbyder dem faktisk ikke ret meget andet end straffen til gerningsmanden, og det kan føles rigtig, rigtig utilstrækkeligt, når man har været udsat for en grim hændelse. Derfor skal SF's forslag ses i det lys, at vi simpelt hen ønsker at give ofrene noget andet og noget mere. Det er rigtigt, at konfliktråd kan være én ting, men det at kunne få adgang til gratis psykologhjælp kunne være en anden ting og noget, som jeg tror er af rigtig, rigtig stor betydning. Det forholder sig faktisk sådan for nogle ofre, at de rigtig gerne vil vide, hvornår deres gerningsmand løslades eller er på udgang. Og derfor synes jeg ikke, at vi bør begrænse det til særlige tilfælde.

Jeg vil gerne takke ministeren for, at vi nu får det her udvalg. Jeg synes, at det kommer lidt sent. Jeg tror, at ministeren har været lidt under pres, fordi Dansk Folkeparti formentlig har villet støtte dele af det her forslag. Det har de i hvert fald gjort i pressen. Det er lidt ærgerligt, at de nu stikker halen mellem benene og ikke bider til bolle på det her forslag. Der var faktisk ting,

som vi kunne iværksætte med det samme, hvis bare Dansk Folkeparti var indstillet på det. Men det er ærgerligt, og så tror jeg ikke, at vi vil høre mere om, at Dansk Folkeparti taler ofrenes sag altid, det gør de nemlig ikke altid.

Jeg glæder mig til at behandle Socialdemokraternes forslag. Jeg har ikke set det endnu, men jeg kan forstå, at vi har mange ting til fælles, så det tager vi gerne en debat om igen. Men ellers vil jeg sige mange tak for debatten. Jeg vil ikke trætte os alle sammen med at holde en lang tale. Det er ved at være sent, og vi har et beslutningsforslag endnu. Men jeg vil gå ned på min plads og glæde mig over, at vi er kommet et skridt videre.

Kl. 20:09

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

17) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 111:

Forslag til folketingsbeslutning om skærpede krav til besiddelse af muskelhunde m.v.

Af Karina Lorentzen Dehnhardt (SF) og Ole Sohn (SF).

(Fremsættelse 26.02.2009).

Kl. 20:09

Forhandling

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Forhandlingen er åbnet. Værsgo til ministeren.

Kl. 20:09

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Beslutningsforslaget fra Socialistisk Folkeparti pålægger regeringen at iværksætte en række initiativer på hundeområdet med henblik på navnlig at begrænse ulovlig hundehandel og hændelser med muskelhunde, der forårsager alvorlige ulykker på mennesker og dyr.

Efter beslutningsforslaget skal hundeloven ændres, således at besiddere af hunde er forplig-

tet til at sørge for, at hunden, senest når den bliver 8 uger gammel, er mærket og registreret, ligesom regeringen skal undersøge, hvordan købere af hunde kan pålægges et skærpet ansvar for at sikre, at hunde, der sælges, opfylder kravene til mærkning, alder, karantæne m.v. Der skal endvidere etableres en central database hos politiet, hvoraf pålæg og bøder til hundeejere skal fremgå. Der skal også udarbejdes en liste over, hvilke racer der kan defineres som muskelhunde. Herudover skal der indføres krav om, at alle muskelhunde skal føres i snor, og der skal foretages en undersøgelse af, om alle muskelhunde skal iføres mundkurv i det offentlige rum. Endelig skal der indføres krav om hundekørekort eller obligatorisk lydighedskursus for besiddere af muskelhunde. Og muskelhunde skal aflives efter hundeloven, hvis de bider andre dyr eller mennesker væsentligt og alvorligt, ligesom bøder for overtrædelse af hundeloven generelt skal differentieres, så det afspejler den enkeltes sags grovhed.

Jeg vil gerne starte med at sige, at regeringen er helt enig i intentionerne bag beslutningsforslaget. Regeringen kan selvsagt fuldt ud tilslutte sig, at alle relevante redskaber tages i brug for at sikre, dels at personer, der ønsker at købe en hund, er klar over, hvilke forhold, herunder af lovgivningsmæssig karakter, de skal være opmærksomme på i forbindelse med købet, dels at hunde ikke skaber utryghed for deres omgivelser.

For så vidt angår de punkter i beslutningsforslaget, der omhandler de såkaldte muskelhunde, ændrede regeringen allerede i 2003 hundeloven med bl.a. det formål at udvide politiets mulighed for at gribe ind over for hunde, der uanset race har vist sig at være farlige for deres omgivelser, eller som har vist tegn på at kunne være farlige eller skræmmende, men som endnu ikke konkret har forvoldt fare.

Der har imidlertid i den seneste tid, navnlig med udgangspunkt i konkrete sager, på ny været debat om de farlige hunde. Der er fra flere sider blevet sat spørgsmålstejn ved, om den gældende lovgivning på området er tilstrækkelig. Dertil kommer, at flere bestemmelser i den oprindelige hundelov, der trådte i kraft den 1. januar 1938, i dag ikke forekommer tidssvarende. Det gælder f.eks. den meget detaljerede bestemmelse i hundeloven om, hvornår besidderne af en hund er forpligtet til at føre hunden i snor, herunder f.eks. den del af bestemmelsen, der

skelner mellem, om hunden holdes i en stor eller mindre by.

På den baggrund har jeg i februar i år besluttet at nedsætte et udvalg, der skal foretage en gennemgang af hundeloven med henblik på at overveje, i hvilket omfang der kan være behov for ændringer i loven. Og i det omfang, udvalget finder, at der er behov for lovændringer, er udvalget blevet bedt om at udarbejde udkast til lovbestemmelser.

Udvalget om hunde skal bl.a. overveje, om der er behov for styrkede tiltag i forhold til hunde, der kan være farlige for omgivelserne, og i givet fald, hvilke tiltag der kunne være egnede. Udvalget er i den forbindelse blevet bedt om at overveje, om hundelovens regler om politiets muligheder for at gribe ind over for farlige hunde skal præciseres eller udbygges, og om der eventuelt kan være anledning til i visse tilfælde at stille uddannelseskra­v til hundeejeren. Endvidere skal udvalget overveje, om reglerne om registrering af hunde er fuldt ud tidssvarende, og om det vil være en fordel i et vist omfang at udvide det gældende krav om, at hunde skal føres i snor. Jeg har endelig bedt udvalget om at overveje, om det strafniveau, der gælder for overtrædelse af hundeloven, i alle tilfælde er passende, eller om der kan være behov for tilpasning af strafniveauet.

Udvalget om hunde er således blevet bedt om at se nærmere på alle de punkter, som er nævnt i beslutningsforslaget vedrørende muskelhunde. Og udvalget skal ifølge sit kommissorium så vidt muligt færdiggøre sit arbejde i løbet af 2010. Når betænkningen fra udvalget foreligger og den har været i høring hos relevante myndigheder og organisationer, vil vi have et gennearbejdet og seriøst grundlag for de videre overvejelser om udformningen af nye regler om hunde.

På den baggrund finder jeg det u hensigtsmæssigt på nuværende tidspunkt at tage nærmere stilling til de initiativer vedrørende de såkaldte muskelhunde, der foreslås i beslutningsforslaget. Regeringen vil i stedet afvente resultatet af udvalgets overvejelser og de berørte myndigheders og organisationers bemærkninger hertil. Vi skal have et kvalificeret grundlag at kunne basere nye regler om hunde på.

Jeg skal dog understrege, at politiet, imens udvalget arbejder, selvfølgelig fortsat kan træffe afgørelse om, hvorvidt det er en hund, der skal føres i snor, være iført mundkurv eller aflives. Hvis den pågældende hund har sådanne egenskaber, at den må antages at være farlig for sine

omgivelser, kan politiet endda foretage de skridt, allerede inden hunden forvolder skade. Det drejer sig bl.a. om tilfælde, hvor en person truer eller har truet med at pudse sin hund på andre mennesker eller dyr, hvor en hund skaber frygt i sine omgivelser f.eks. ved på en truende eller aggressiv måde at fare imod eller forfølge folk, eller hvor besidderen af en hund tidligere har fået aflivet sin hund som farlig, og hvor der er en begrundet formodning om, at den nuværende er farlig.

Kl. 20:14

Justitsministeriet er i øvrigt i samarbejde med Rigspolitiet ved at udarbejde en vejledning til politiet om hundeloven, som vil kunne medvirke til en styrkelse af håndhævelsen af de gældende regler. Vejledningen forventes færdig inden sommerferien.

Som jeg nævnte indledningsvis, er regeringen helt enig med forslagsstillerne i, at alle relevante redskaber skal tages i brug for at sikre, dels at personer, der ønsker at købe en hund, er klar over, hvilke forpligtigelser der følger med et sådant køb, dels at hunde ikke skaber utryghed for deres omgivelser. Den målsætning, som forslagsstillerne har for øje, er altså bestemt også regeringens. Samtidig er det min opfattelse, at et eventuelt lovgivningsmæssigt initiativ bør afvente resultatet af arbejdet i det udvalg om hunde, som jeg altså i februar måned besluttede at nedsætte. Udvalgets betænkning vil give os det bedste grundlag for en stillingtagen til bl.a. forslagene i dette beslutningsforslag og også til, hvordan lovgivningen specifikt skal udformes.

På den baggrund kan regeringen på nuværende tidspunkt ikke støtte de punkter i beslutningsforslaget, der omhandler de såkaldte muskelhunde. Der er ét punkt i beslutningsforslaget, som ikke umiddelbart er omfattet af kommissoriet for udvalget om hunde. Det er punktet om, at regeringen skal undersøge, hvordan man lovgivningsmæssigt kan pålægge købere af hunde et skærpet ansvar for at sikre, at hunde, der sælges, opfylder kravene til mærkning, alder, karantæne m.v.

Jeg er jo helt enig i, at det er vigtigt, at købere af hunde bliver bevidstgjort om, at de har et medansvar for at sikre sig, at hunde er mærket og registreret og eventuelt også har været underlagt karantæne m.v. Der er således behov for, at vi får kommunikeret indholdet af de regler, der gælder på området, ud til de personer, der f.eks. står over for at skulle købe en hund. Der er

nemlig formentlig mange forbrugere, som er i tvivl om, hvad der egentlig gælder på området.

Denne uvidenhed skal vi selvfølgelig til livs, og derfor vil Justitsministeriet i samarbejde med Fødevarestyrelsen og de relevante organisationer på området tage skridt til at udarbejde informationsmateriale til borgerne vedrørende de forskellige forhold, herunder af lovgivningsmæssig karakter, som man skal være opmærksom på, når man køber hund. Bedre forbrugersinformation om de gældende regler på området er efter min opfattelse et helt centralt element, når det drejer sig om at begrænse den ulovlige hundehandel, herunder også den grænseoverskridende handel. Forbrugernes spiller nemlig en meget vigtig rolle i denne sammenhæng, for ulovligt salg og opdræt af hunde kan jo kun finde sted, hvis der er en efterspørgsel fra forbrugernes side.

På den nævnte baggrund kan regeringen derfor heller ikke støtte dette punkt i beslutningsforslaget. Vi arbejder altså konkret videre med det allerede fra i dag.

Kl. 20:17

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ministeren. Der er to, der har meldt sig med korte bemærkninger, og den første er fru Karina Lorentzen Dehnhardt, værsgo.

Kl. 20:17

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Det er fantastisk, som det flyder over med udvalg i dag, som passer til SF's forslag. Jeg tror ikke, det er nogen tilfældighed, at ministeren fik nedsat sit udvalg, stort set samtidig med at vi fik fremsat vores beslutningsforslag. Men det er jo herligt, at det er rykket noget, siden den daværende justitsminister, fru Lene Espersen, mente, at muskelhunde kunne man ikke definere, og derfor kunne man absolut ikke gøre noget ved problemet. Nu er vi dog kommet dertil, hvor vi kan begynde at snakke om det her.

Men jeg må sige, at jeg synes, det er ærgerligt, at ministeren ikke lader det omfatte af udvalgsarbejdet, at man skal kunne pålægge køberen af en hund et skærpet ansvar for at sikre sig, at den er gammel nok, mærket osv. Jeg tror, at information er godt og rigtigt, men hvis vi ikke begrænser markedet for det her og sikrer os, at køberne også har rent mel i posen, vil der stadig væk være hundehandlere, som tager til Danmark, og det må jeg bare sige at jeg synes er rigtig ærgerligt.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 20:18

oplyst i et grundigt svar. Så jeg anser faktisk det her udvalg for at være lidt af en syltekrukke.

Kl. 20:20

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Med hensyn til udvalget vil jeg sige, at når vi ned sætter et udvalg i februar, har vi selvfølgelig gået rundt med de tanker i lang tid; så det kan jeg rolig sige ikke har noget at gøre med et beslutningsforslag, der er fremsat i Folketinget. Det her konkrete forslag er noget, vi har gået og rumlet med i lang tid. For man skal passe meget på med, når man lovgiver om hunde, at det ikke er på baggrund af følelser. Altså, hver gang man læser i Ekstra Bladet eller en anden avis om, at en stor hund har bidt en lille pige, eller noget i den stil, kommer der jo det ene krav efter det andet om, at så skal vi lovgive. Så er det altså vigtigt, at man gør det her på baggrund af fornuft, omtanke og en virkelig kvalificeret vurdering af forholdene, for hunde er jo meget forskellige.

Men de ideer, som der er nævnt i forslaget fra Socialistisk Folkeparti, synes jeg som sagt er positive. Med hensyn til det skærpede køberansvar vil jeg sige, at jeg tror, den bedste måde at gøre det på er ved øget information, for jeg er da sådan set enig i, at man skal have stoppet efterspørgslen, for hvis der ikke er nogen efterspørgsel, er der jo heller ikke noget udbud, så derfor hænger tingene sammen. Men der tror jeg, at det bedste, man kan gøre, er at have frivillighed, og at folk selv er opmærksomme på, at de har et ansvar for de hunde, de køber.

Kl. 20:19

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 20:19

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Her er der så en lille pudsighed i, at man kan konstatere, at regeringens retspolitik er lidt slap – information er nok. Men så har man hørt det med.

Det er jo ikke sådan, at det her forslag bare er lavet på baggrund af følelser. Der har jo rent faktisk været en masse begivenheder, hvor muskelhunde eller andre store hunde er gået til angreb på personer eller dyr i offentligheden, så jeg synes bestemt, at det har relevans. Det her forslag er jo faktisk klappet af med Dansk Kennelklub, og derfor skulle det have en gang på jorden; de sidder også med i udvalget. Og ud over det er der jo faktisk en række lande, som allerede har lavet lovgivning på det her område. Schweiz har lavet lidt, og Spanien har også, har ministeren

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 20:20

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg kan hundrede procent garantere, at det ikke er en syltekrukke, det er simpelt hen, fordi det her område har så mange hjørner og så mange temaer, der skal diskuteres, og at vi skal gøre det her grundigt og ordentligt. Og alt vil selvfølgelig blive berørt i forhold til det kommissorium, som jeg nævnte før.

Det var sådan set ikke for at skøjte hen over det gode forslag, som jeg egentlig synes Socialistisk Folkepartis forslag er, for mange af de elementer, der er, ved jeg godt er gennemarbejdede, og dem vil vi selvfølgelig se på konstruktivt. Men nu må udvalget med de seriøse mennesker, som sidder i det udvalg, og som dækker hele spektret, hele paletten, lige fra politiet til dyreorganisationerne, se på det her og komme med et godt, konstruktivt forslag til Folketinget om, hvordan man kan håndtere den her udfordring, som bl.a. muskelhundene er.

Kl. 20:21

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste til kort bemærkning er hr. Benny Engelbrecht. Værsgo.

Kl. 20:21

Benny Engelbrecht (S):

Tak. Jeg har naturligvis bemærket, at ministeren er meget indstillet på at komme forbrugerne i møde med bedre forbrugerinformation. Det kan en forbrugerordfører som jeg selvfølgelig ikke være ked af. Men jeg må samtidig bemærke, at ministeren også taler om at stoppe efterspørgslen, og der har jeg i hvert fald bemærket, at der er en fremgang i antallet af muskelhunde fra 2002, hvor man havde anslået 1.000 muskelhunde i Danmark, til 20.000 anslået i 2007. Så det er i hvert fald ikke, fordi det har kunnet lade sig gøre at nedbringe efterspørgslen indtil nu. Det går jeg ud fra at ministeren også vil give mig ret i.

Men når nu vi har fået dette fantastisk hurtigtarbejdende udvalg, som allerede skal være færdig engang i 2010 – det er jo ikke til at sige, om det så er næste samling eller samlingen derefter – må det vel også være indlysende, at ministeren samtidig er klar til at lave en central registrering af de mange tilfælde, hvor muskelhundene bider enten andre hunde eller mennesker.

Den centrale information mangler vi jo i dag. Det må være oplagt for udvalget at have med.

Kl. 20:22

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 20:22

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg synes sådan set, at det er et hurtigtarbejden- de udvalg, som er færdigt næste år. Det er altså hurtigtarbejdende, og det betyder, at man kommer alle hjørner rundt, og det er den seriøse måde at lovgive på i det danske Folketing.

Vi kan godt se f.eks. i kriminalregistret, om en person har fået udstedt et pålæg vedrørende sin hund. Det kan være et pålæg til en besidder af en hund om, at hunden f.eks. skal føres i snor eller være iført en mundkurv. Det registreres i kriminalregistret. Så det er altså sådan, at det kan man. Vi er så ikke i besiddelse af oplysninger, som kan danne grundlag for at sige, hvor mange det drejer sig om, men man kan godt gå ind på den enkelte person og se, om vedkommende har fået et pålæg. Så adgangen til at trække statistiske oplysninger ud om f.eks. antallet af udstedte pålæg vil være et emne, som udvalget om hunde vil drøfte. Men der er altså ikke noget problem i at registrere et pålæg i kriminalregistret og så trække oplysning om det ud.

Bedre statistik er der altid brug for, så det vil vi tale om i det hundevalg, som skal drøfte de her ting.

Kl. 20:24

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til spørgeren for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 20:24

Benny Engelbrecht (S):

Skal jeg forstå ministeren sådan, at det ikke teknisk er muligt i dag at trække disse informationer ud af systemet? Eller er det, fordi der er manglende imødekommenhed og velvilje? Jeg kunne godt tænke mig at vide, om det er et systemproblem, eller om det er et spørgsmål om imødekommenhed. For jeg går ud fra, at ministeren også er enig med mig i, at det vil være en fordel for sådan et udvalg at kunne danne sig et nogenlunde klart overblik over, hvor omfattende problemet i grunden er. Og spørgsmålet er selvfølgelig også, om ministeren mener, at politiet udnytter de nuværende muligheder for eksempelvis at give påbud i tilstrækkeligt omfang, om det er noget, som kan blive forbedret, eller om det måske ligefrem er sådan, at de mulighe-

der, man har, er for komplicerede, som det er i dag.

Kl. 20:24

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 20:24

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

For det første, som jeg nævnte i min tale, er vi sammen med rigspolitiet i gang med at udarbejde en vejledning til politiet, som giver politiet en vejledning i, hvordan man håndterer de her sager. Der er mulighed for at give pålæg om, at hundene skal føres i snor, at de kan være iført mundkurv osv., og det bliver altså registreret i kriminalregistret under den pågældende hundeejer. Så det pålæg er der, og det kan trækkes ud.

Så er det sådan, at jeg meget gerne ville have, at man kunne trække store statistiske oplysninger ud af kriminalregistret. Men politiet har altså ikke mulighed for på tværs af kriminalregistret at trække f.eks. statistiske oplysninger over antallet af udstedte pålæg i en bestemt periode ud. Politiet kan via det sagsstyringssystem, man har, som hedder Polsas, udtække oplysninger om alle sager, som er oprettet under den journalkode, der hedder hundeloven, og sagerne vil herefter skulle gennemgås manuelt for at finde ud af, hvilke sager der vedrører udstedelse af pålæg. Derfor kan vi ikke få et præcist svar på, hvor mange det er. Men man kan altså godt som politiet følge sagerne op konkret en for en og se på, hvilke pålæg der er givet en bestemt person. Så det er der altså mulighed for at følge op på.

Kl. 20:26

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Vi har endnu en til korte bemærkninger. Værsgo til fru Marlene Harpsøe.

Kl. 20:26

Marlene Harpsøe (DF):

Ministeren nævner, at man ikke skal lovgive på følelser, og det kan jeg og Dansk Folkeparti sådan set ikke være mere enige i. Vi er meget enige i, at man ikke skal lovgive på følelser. Det er vel også derfor, at ministeren netop har nedsat en arbejdsgruppe, der skal se på det her problem med muskelhunde og kamphunde i Danmark, se på omfanget.

Men jeg synes så, at ministeren – og man kan også drage ministerens forgænger, fru Lene Espersen, ind i det her – har været noget længe om at sætte de her initiativer med en arbejdsgruppe i gang. Så jeg vil gerne høre den nuværende minister, hr. Brian Mikkelsen, hvad den fik bægeret til at flyde over. Hvad var det præcis,

der gjorde, at Justitsministeriet netop i februar endelig kom til det punkt, at man ønskede at nedsætte en arbejdsgruppe, der skulle se på det her? Hvorfor gjorde man det ikke langt før? Jeg ved i hvert fald, at den her diskussion har været oppe før; det var noget af det første, jeg var til samråd om i Retsudvalget, da jeg blev valgt ind. Så det har jo stået på længe. Man kunne have nedsat den arbejdsgruppe for længst. Hvorfor har man ikke gjort det?

Kl. 20:27

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 20:27

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Vi har selvfølgelig diskuteret den her sag i ministeriet i meget lang tid, og i den mellemliggende periode har vi også snakket med mange hundepsykologer, for øvrigt også med Dansk Kennel Klub og andre, som ved noget om de her problematikker. Og en af de ting, som der er lidt diskussion om, er jo, at det, der ofte er problemet, sådan set ikke er hunden, men det menneske, der står bag den hund. Derfor er det sådan set svært bare lige at forbyde alle 20.000 muskelhunde i Danmark – hvis der er det antal, hvilket vi lige hørte her. Det er ofte de mennesker, som står bag hundene, der er problemet.

Men det kan jo godt være, at der er nogle hunde, som har større flair, så at sige, for at være mere aggressive og brutale i deres adfærd end andre. Det kan også godt være, at der er nogle ting, vi kan gøre, for at de ikke kommer ud til almindelige mennesker. Det kan også godt være, vi kan gøre nogle ting, for at almindelige mennesker ikke ligesom bliver gidsler i hundenes egen kamp. Og det kan også godt være, vi kan gøre noget, for at der bliver rene linjer, så nogle af de meget, meget gode mennesker, som kan håndtere de her hunde, får mulighed for at gøre det. Alle de ting må man jo bore i.

Det, der egentlig var prikken over i'et for mig, var de mange sager og de følelsesmæssige tiltag og udbrud, der var, når muskelhunde f.eks. angreb børn. Det er jo helt utilstedeligt, og det er fuldstændig forfærdeligt og vanvittigt, at de får lov til det. Der har politiet som sagt i dag mulighed for at give de her pålæg. Men jeg vil godt bore i, om der er nogle andre muligheder, nogle bedre muligheder for at undgå de episoder i fremtiden.

Kl. 20:28

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ønsker spørgeren ordet til anden korte bemærkning?

Ja. Værsgo.

Kl. 20:28

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg er fuldstændig enig med ministeren i, at det selvfølgelig er ejeren, dvs. mennesket i den anden ende af hundesnoren, som det først og fremmest er galt med. Nu nævner ministeren noget om forbud mod hundene. Jeg vil bare gerne lige pointere, at det har jeg ikke sagt noget om. Jeg har ikke sagt noget som helst om, at vi skulle forbyde 20.000 hunde i Danmark.

Men jeg hæfter mig ved, at ministeren nu indrømmer, at det er de her flere og flere sager, som ministeren bl.a. har oplevet i medierne, om børn, der er blevet overfaldet af nogle bidske hunde. Det synes jeg er interessant. Hvorfor skal der gå så lang tid, før der nedsættes en arbejdsgruppe? Hvorfor skal der flere og flere sager til, hvorfor skal der flere og flere ofre til, før man egentlig ønsker at nedsætte en ganske enkel arbejdsgruppe af nogle kompetente mennesker, som kan komme med gode forslag på det her område? Hvorfor skal der gå så lang tid?

Kl. 20:29

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 20:29

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Man kan sige det på den måde, at alting har sin tid. Jeg er for øvrigt opmærksom på, at DF og fru Marlene Harpsøe jo ikke har foreslået forbud mod en hel masse hunde, men det er der jo folk ude i offentligheden, som har, og jeg synes, man skal nuancere den debat i forhold til menneskers ansvar for hunde.

Derfor synes jeg også, det er vigtigt og relevant og meget rigtigt lovgivningsarbejde, at vi får et udvalg til at bore i det her, så vi i Folketinget får et rigtigt beslutningsgrundlag for eventuelle tiltag på området.

Så kan man spørge, om det skulle være gjort tidligere. Nu har vi så valgt at gøre det. Det kan man jo så, synes jeg da, være positiv over for, for så får vi et rigtigt beslutningsgrundlag i Folketinget for at kigge på det her og se, hvad der eventuelt kan gøres på området.

Kl. 20:30

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ministeren for denne omgang. Vi fortsætter i ordførerrækken. Næste ordfører er hr. Karsten Lauritzen, Venstre. Værsgo.

Kl. 20:30

(Ordfører)

Karsten Lauritzen (V):

SF's beslutningsforslag rummer en række forskellige dele, hvoraf flere af dem såvel som intentionen bag forslaget sådan set er sympatiske nok. Men sagen er desværre langt mere kompliceret end det, som SF her giver udtryk for.

Da jeg gennemgik beslutningsforslaget, må jeg helt ærligt erkende, at der dukkede flere spørgsmål op i hovedet, end der kom svar, i forbindelse med de problemer, der er, med aggressive hunde. Nogle af de spørgsmål, jeg tillader mig her at stille retorisk, er: Hvad er egentlig en muskelhund? Er det en hund med bestemte gener, eller er det snarere en hund med aggressiv adfærd?

Faktisk er det sådan, at alle hunde jo har genetiske anlæg for aggressiv adfærd. Jeg vil gætte på, at de fleste, der er til stede her, plus de mange, der på nuværende tidspunkt følger med på Folketingets hjemmeside, vil være ganske overraskede over, at Dyrenes Beskyttelse og Københavns Universitet sidste år i en undersøgelse påviste, at den hunderace, der oftest bliver aflivet på grund af aggressiv adfærd, er en sanktbernhardshund.

Jeg får også lyst til at spørge – det kunne så være SF – om, hvor meget muskelhund en hund skal være, for at det er en hund, som man kan kategorisere som en muskelhund: Er det 10 pct., er det 20 pct., eller er det 50 pct.? Og hvordan forestiller vi os egentlig, at vi skal påvise, at en hund er en muskelhund? Skal vi dna-teste ½ million hunde og finde ud af, hvor mange af dem der har gener fra en sanktbernhardshund? Det er vist hævet over enhver tvivl, at det i praksis vil være fuldstændig umuligt.

Mine spørgsmål viser forhåbentlig, at det er ufornuftigt at lovgive på den måde, som SF her lægger op til. I Venstre er vi fuldstændig enige i, at vi skal gøre noget for at begrænse hundenes aggressive adfærd, men vi er ikke enige med SF i, at man kategoriserer de pågældende hunde som muskelhunde og så lovgiver på den baggrund. Det er ikke hundens race, der er problemet; det er hundens opdragelse eller mangel på samme, der skaber den aggressive adfærd. Problemet er ikke hundene, men ejerne, som jeg også tror at

justitsministeren sagde. Det er ejerne, som ikke kan finde ud af at opdrage deres hund ordentligt, og som ikke påtager sig det ansvar; det er at holde en hund. Det er dem, vi skal slå ned på, i stedet for at gøre, som SF her foreslår, nemlig at indføre båndpligt, krav om mundkurv, krav om hundekørekort, automatisk aflivning osv.

For konsekvenserne af det her forslag er, at det vil gå ud over samtlige hunde, både de aggressive og de fredelige. Samtidig vil de aggressive hunde, der ikke er såkaldte muskelhunde, så gå fri. Det er muligt, at det i SF er normen, at man skal straffe mere eller mindre tilfældigt i stedet for at straffe synderne, men det er det altså ikke i Venstre. Og det absurde forstærkes yderligere af det faktum, at det jo i praksis vil være umuligt for politiet at håndhæve alle de her påbud.

SF's forslag og i øvrigt de andre forslag, der er kommet fra oppositionen om aggressive hunde, viser med al tydelighed, at det ikke er en enkel problemstilling. Vi vil ikke afvise, at dele af SF's forslag kan vise sig at være fornuftige. Det gælder f.eks. forslaget om at indføre tidlig registrering og forslaget om at tilføje påbud til hunderegistreret. Faktisk var det noget, Venstre selv foreslog sidste år: at påbuddet følger både ejer og hund. Så det synes vi selvfølgelig er meget fornuftigt.

Vi mener dog, at det eneste rigtige at gøre i øjeblikket er at afvente regeringens hundeudvalg, for heri sidder – ikke en masse kloge hunde, som navnet måske indikerer – en masse kloge mennesker, og de vil se på problemstillingen, som justitsministeren har redegjort for. Vi synes i Venstre, at det vil være bedst at afvente, hvad sagkundskaben siger og anbefaler. Og derfor kan vi ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 20:34

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak. Der er nogle enkelte med korte bemærkninger, og den første er hr. Benny Engelbrecht. Værsgo.

Kl. 20:34

Benny Engelbrecht (S):

Tak. Er hr. Karsten Lauritzen opmærksom på, at der faktisk er mulighed for at definere begrebet muskelhunde? I hvert fald er det sådan, at almene boligforeninger og hundetræningsklubber er i stand til at definere muskelhunde – ikke ud fra race, men ud fra objektive kriterier såsom stor muskelmasse, høj vægt og stort kæbeparti.

Altså, hvis man i sådan nogle organisationer er i stand til at definere dem, burde det vel også

være muligt i forhold til lovgivningen at definere, i forbindelse med hvilke typer hunde det vil være en forudsætning at man har et lidt større kendskab til hunderacer for at få lov til at besidde.

Kl. 20:35

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 20:35

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Og tak for det spørgsmål.

Jeg er godt bekendt med, at nogle boligforeninger har valgt at lave en definition på en muskelhund, men jeg er ikke bekendt med, at det er en definition, som holder rent juridisk. Den eneste definition, man hidtil er kommet med, er jo den genetiske og den racemæssige.

Jeg håber, at mit eksempel med sanktbernhardshunden illustrerer, at det vil være en forkert måde at definere det på. For jeg tror, det er de færreste af os, der er til stede her i dag, der mener, at det er sanktbernhardshundene, der udgør det store problem. Man kan træne enhver hund til at være aggressiv, og derfor bliver vi nødt til at se på, hvad det er for nogle hunde, der er aggressive, frem for, hvilke racer det er. Det er den definition, som vi må vælge – og altså ikke blot kategorisere nogle hunde som muskelhunde eller kamphunde, sådan som der desværre er alt for mange, der gør, også når de udtaler sig til offentligheden.

Kl. 20:36

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til spørgeren for sin anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 20:36

Benny Engelbrecht (S):

Men hr. Karsten Lauritzen er vel også enig i, at når man er i stand til at træne hunde til eksempelvis at blive aggressive, forudsætter det rent faktisk også, at den person, som står bag det, er i stand til og har den indsigt og viden, der skal til for at kunne håndtere en hund. Alt andet lige er der da en større kampvægt bag en hund, som er oppe i en vis vægtklasse, end f.eks. en chihuahua.

Så hvis man tager udgangspunkt i f.eks. hundens muskelmasse, kunne det jo godt tænkes, at man faktisk kunne finde nogle gode definitioner i forhold til, hvem der bør besidde den lille smule større viden end blot det, at det er en hund med fire poter.

Kl. 20:36

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 20:36

Karsten Lauritzen (V):

Jeg må være helt ærlig at sige, at jeg ikke tror på, at vi kan bruge en definition som muskelmasse. Nu er der jo nogle, der forsøger at overføre de retsprincipper, som gælder for mennesker, til dyr. Jeg må indrømme, at det har jeg ikke altid sympati for, men der må også være noget retssikkerhed for hunde, forstået på den måde at vi måske rammer en masse uskyldige hunde ved at se på muskelmasse.

I Venstre har vi det dårligt med at lovgive efter laveste fællesnævner, og derfor må vi gå efter de ejere, der ikke kan finde ud af at opdrage deres hunde ordentligt, og give dem påbud. Og det betyder altså, at man giver politiet nogle flere redskaber, og at man laver en individuel vurdering, i stedet for bare at kategorisere en masse racer og en masse hunde som aggressive ud fra muskelmasse og andre ting. For det er de altså kun, hvis de er opdraget til det.

Alle hunde, selv gravhunde, kan opdrages til at være aggressive. Jeg har selv været udsat for en, der var ganske ubehagelig, en gang tidligere i mit liv. Så derfor bliver vi nødt til at nuancere vores argumentation og se lidt på, hvad sagskundskaben siger. Og det er jo netop det, regeringens hundeudvalg vil kigge på.

Kl. 20:38

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Den næste til kort bemærkning er fru Karina Lorentzen. Værsgo.

Kl. 20:38

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg synes egentlig, det er en lidt underlig argumentation, Venstres ordfører kommer med i forhold til kørekortet: at det skal man ikke indføre, fordi det straffer alle dem, som godt kan finde ud af at have en hund. Jamen vi har jo også kørekort til bil, og det er jo ikke sådan, at bare fordi man kan finde ud af at køre bil, så skal man ikke have et kørekort. Der ligger jo rent faktisk noget præventivt i det her, at man er i stand til at styre sin hund.

Men det var slet ikke det, jeg ville sige noget om; det, jeg vil sige noget om, er med hensyn til den her kategorisering af muskelhunde, som vi lægger op til fra SF's side, og der må vi jo undersøge, hvordan man rent faktisk kan gøre det her. I Schweiz har man jo lavet nogle definitioner, og i Spanien opererer man med et begreb, der hed-

der farlige hunde. Så man kan altså godt lave nogle objektive kriterier, og jeg er overbevist om, at det er noget, man sagtens kan finde frem til, hvis det er det, man vil.

Kl. 20:38

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 20:39

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Jeg opfattede sådan set mere det, som fru Karina Lorentzen Dehnhardt sagde som en kommentar end som et egentligt spørgsmål til min ordførertale.

Jeg kan bare sige, at i Venstre vil vi gerne være med til at se på, hvordan vi løser det her problem, og derfor bakker vi op om regeringens hundevalg, hvor vi har en masse kloge mennesker siddende. Jeg synes bare, at den måde, som SF her i beslutningsforslaget fremstiller tingene på, er for forsimplet, for sådan er virkeligheden ikke, og hvis man valgte at føre de løsninger, som SF lægger frem, ud i livet, så ville man ikke løse problemet, men skabe endnu flere og ramme en masse folk, som sagtens kan finde ud af at holde hund og opdrage deres hund i fred og fordragelighed, og vi vil ikke være med til at lægge unødige hindringer i vejen for, at de kan holde hund.

Kl. 20:39

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Vi fortsætter til næste korte bemærkning. Fru Marlene Harpsøe, værsgo.

Kl. 20:39

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg synes, det er nogle interessante ord, vi hører her fra hr. Karsten Lauritzen fra Venstre. Hr. Karsten Lauritzen lægger op til, at man kunne give politiet flere redskaber, og det synes jeg jo er interessant, for i hr. Karsten Lauritzens ordførertale nævner han, at politiet vil have svært ved at håndhæve de tiltag, som er beskrevet i det forslag, som vi behandler i dag. Og det kan jeg sådan set på nogle punkter give hr. Karsten Lauritzen ret i, for dyreværnsager generelt ligger jo nederst i bunken hos politiet, og derfor skrider det på et dyrepoliti, men det vil Venstre og et flertal i Folketinget jo ikke ligefrem være med til.

Hvad vil Venstre egentlig gøre for at sikre, at man i politiet tager de her dyreværnsager alvorligt, og at man rent faktisk gør det, der står i lovgivningen?

Kl. 20:40

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 20:40

Karsten Lauritzen (V):

Tak til fru Marlene Harpsøe for det spørgsmål, for det giver mig mulighed for at fremlægge Venstres politik på området. Vi har faktisk lavet et kamphundeoplæg, hvor vi netop kommer omkring det komplekse i den her problemstilling. Noget af det, vi foreslår – og det element i SF's beslutningsforslag omtalte jeg også rosende i min ordførertale – handler om at ændre det med påbuddene, sådan at de ikke blot følger ejeren, men også hunden. Så hvis man sælger sin hund, følger de her påbud, med hensyn til om den er aggressiv eller har udvist aggressiv adfærd, med videre til den næste ejer, og hvis det skulle ske en gang til, kan man straks skride til aflivning.

Derudover er vi i Venstre ikke tilhængere af et dyrepoliti, men vi er rigtig glade for, at dyrevælfærdsområdet er blevet et af politiets syv indsatsområder i politireformen, og at de mange nye betjente – og det er ganske mange i øjeblikket, som bliver uddannet på politiskolen – bliver undervist særskilt af bl.a. Dyrenes Beskyttelse og andre folk, i hvordan man bedst muligt håndterer dyreværnsager og sager om misrøgt eller mishandling af dyr, for det betyder jo, at der kommer større fokus i politiet på problemet. Og det skal der også være, det er jeg fuldstændig enig med fru Marlene Harpsøe i.

Kl. 20:42

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til fru Marlene Harpsøe for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 20:42

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg er da glad for at høre, at vi kan blive enige om noget – netop det her, som Venstre selv foreslår, med, at påbuddet skal følge hunden og ikke ejeren. Dansk Folkeparti har netop fremsat et forslag om skærpelse af hundeloven, og der har vi lige præcis det her punkt med, så jeg vil glæde mig til at høre nogle rosende ord fra hr. Karsten Lauritzen under behandlingen af vores forslag.

Noget andet, jeg gerne lige vil høre hr. Karsten Lauritzen om, drejer sig om sanktioner og bøder. Der er bl.a. et eksempel fra avisen Jyske-Vestkysten, som i januar måned i år beskrev en sag om en hundeejer, der blev idømt en bøde på 600 kr., fordi hans hund bed en anden lille hund ihjel – en bøde på 600 kr., det var sanktionen. Er det rimeligt, eller er det ikke et latterligt lavt be-

løb? Skal vi ikke have skærpet det her og få sat det op til minimum 2.000 kr.?

Kl. 20:43

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 20:43

Karsten Lauritzen (V):

Nu kender jeg jo som sagt ikke den konkrete sag, men jeg kan da sige, at det er min opfattelse, at noget af det, som det hundeuvalg, som justitsministeren har omtalt, også skal se på, er bødestørrelser, og det kunne da være fornuftigt at se på, om bødestørrelserne også står mål med den forbrydelse, der er sket.

Uanset om det så er en forbrydelse mellem to hunde, hvor en hund har forgrebet sig på en anden, eller det er hunde, der har truet mennesker, eller mennesker, der ikke har behandlet deres dyr ordentligt, skal der selvfølgelig være en straf, der står mål med den forbrydelse, som er sket. Og det er muligt, at det i nogle tilfælde ikke sker i dag, og derfor vil jeg gerne være med til at se nærmere på det i den efterfølgende udvalgsbehandling af det her beslutningsforslag.

Kl. 20:43

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Vi fortsætter i ordførerrækken. Næste ordfører er hr. Benny Engelbrecht, værsgo.

Kl. 20:44

(Ordfører)

Benny Engelbrecht (S):

Det her er et forslag om at pålægge ejere af muskelhunde eller kamphunde skærpede krav. Det er en velkendt diskussion. Ikke mindst er det en meget nødvendig diskussion. Derfor fremsatte Socialdemokraterne også sidste år et beslutningsforslag om indførelse af muskelhundetegn, som regeringen og Dansk Folkeparti dengang afviste med et noget akademisk argument om, at alle hunde i teorien kunne være lige farlige. Det samme hører vi i dag fra Venstres side.

Modviljen mod forslaget var uforståelig, og jeg håber i dag, at alle efterhånden har indset, at det er en alvorlig sag, vi har med at gøre.

Socialdemokraterne vil gøre Danmark til et trygt sted at færdes, hvor forældre tør lade deres børn gå en tur med familiens hund alene, og hvor hundeejere kan gå deres sædvanlige tur eller tage deres familiehund med i parken uden at skulle frygte, at den bliver skambidt.

Forslagsstillerne anbefaler bl.a., at der indføres krav om, at alle muskelhunde føres i bånd. I

april sidste år, hvor Socialdemokraterne foreslog det samme, henviste daværende justitsminister Lene Espersen til hundeloven, § 3, stk. 1, der siger, at hundeejere allerede er pålagt at føre deres hunde i bånd eller at have fuldt herredømme over dem. Hun udelukkede dengang ikke, at det eventuelt ville være forebyggende og en fordel at indføre krav om at føre muskelhunde i bånd. Alligevel støttede man ikke dengang forslaget, fordi det efter regeringens opfattelse krævede meget grundige overvejelser, før der indførtes sådanne landsdækkende krav om båndpligt.

Mit spørgsmål er i dag, om regeringen monstro snart har gjort sig grundige overvejelser nok, eller om der er mange flere historier, der skal til, om skambidte mennesker og dyr, før der råbes vagt i gevær. Der bliver så nedsat et udvalg, der tænker videre.

Der er brug for konkret handling nu. Ifølge Dansk Kennelklub var der i 2002, hvor den borgerlige regering og Dansk Folkeparti var kommet til magten, omkring 1.000 af disse muskelhunde eller såkaldte kamphunde. I 2007 var tallet steget til 20.000 kamphunde, og der er desværre ikke nogen grund til at tro, at dette tal i dag er faldet, tværtimod må vi gå ud fra, at det er steget.

Regeringen og Dansk Folkeparti kan ikke drages til ansvar for den eksplosive stigning eller for, hvilke hunde der nu engang er blevet moderne, men de har i den grad et ansvar for ikke at have grebet ind over for denne eksplosive stigning i antallet af de såkaldte kamphunde, som helt almindelige hundeejere i dag sagtens kan møde på deres almindelige gåtur i byen.

For os Socialdemokrater er der tre stramninger, som er helt afgørende at få vedtaget. For det første skal vi kræve, at hunde af muskelhundetypen altid er i snor, når de med ejer færdes uden for privat grund. For det andet skal vi give politiet et nemt og brugbart redskab til at fjerne ulovlige og farlige hunde fra gaden. Og for det tredje skal vi med inspiration fra den svenske lovgivning give politiet mulighed for at frakende enkeltpersoner retten til at holde hund af muskelhundetypen.

Forhenværende justitsminister Lene Espersen kom da også med indrømmelser sidste gang, vi stod her i samme ærinde. Hun lovede at tage initiativ til at drøfte sagen med Dansk Kennelklub og rigspolitiet for at sikre en bedre håndhævelse af hundeloven, og foreløbig er vi altså nået til et udvalg. Sagen er som sagt lagt i udvalg. Vi er bange for, at det hele går op i bureau-

krati og syltekrukkeri, og i hvert fald skal vi frem til 2010, før der sker noget.

Socialdemokraterne mener, at ideen med en slags hundekøre kort er en udmærket idé. Ikke alle skal have mulighed for at anskaffe sig en hund af muskelhundetypen. Om dette krav indføres via et særligt muskelhundekøre kort, en særlig tilladelse, licens til at holde muskelhund, eller, som vi Socialdemokrater har foreslået, en indførelse af et muskelhundetegn, det er mindre afgørende. Det væsentlige for os er, at vi fra Folketingets side stiller klare krav til de mennesker, som har anskaffet sig en hund af muskelhundetypen.

Tankegangen kan man sammenligne med en våbentilladelse, hvor man også skal forhåndsgodkendes inden erhvervelse. Og at en muskelhund, der opdrages og behandles forkert, kan være fuldt ud lige så farlig som et skarpladt våben, kan der ikke herske tvivl om.

Der har været meget diskussion om definitionen på muskelhunde. Hvilke kriterier måler man ud fra, og hvad er mest hensigtsmæssigt? Vi Socialdemokrater er ikke i tvivl. Vi mener, det er muligt at definere en hund af muskelhundetypen, ikke ud fra racedefinitionen, men altså ud fra – som jeg tidligere har været inde på – en type definition, som også inkluderer blandingshunde, hvis race man ikke med det blotte øje kan fastslå.

Men uanset om vi når til enighed på det punkt eller ej, kan vi vel alle blive enige om, at en stor muskuløs hund er et farligere våben, især hos den forkerte ejer, end en chihuahua, hvor hidsig den så end måtte være. Vi må og skal sætte ind mod disse hunde, og derfor støtter Socialdemokraterne tankerne i forslaget. Vi ser frem til udvalgsarbejdet og også til, at vi forhåbentlig kan finde en eller anden form for enighed om dette.

Kl. 20:48

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren skal lige blive stående. Der er to markeringer til korte bemærkninger. Den første er fra hr. Tom Behnke.

Kl. 20:49

Tom Behnke (KF):

Det er, fordi jeg hørte hr. Benny Engelbrecht sige, at antallet af muskelhunde nærmest er eksploderet – der er i hvert fald blevet mange flere – uden at regeringen har grebet ind. Det er helt ordret citeret: Uden at regeringen har grebet ind.

Jeg vil bare lige høre, hvad det er, hr. Benny Engelbrecht mener regeringen skulle have gre-

bet ind over for. Er det antallet af muskelhunde? Og hvordan skulle man i givet fald have gjort det? Jeg forstår ikke helt det der med, at man skal gribe ind i forhold til, at der er blevet mange flere. Hvilket indgreb?

Kl. 20:49

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 20:49

Benny Engelbrecht (S):

Jeg tror egentlig, at det, når man læser overskrifter, må være meget ligetil. Nu tager jeg bare nogle overskrifter fra Ekstra Bladet, som taler for sig selv:

»Kamphund bed betjent til blods«, »80 kg tung kamphund bed mit øre af«, »4-årige pige skambidt af kamphund« og »Kamphund flænsede ansigtet på ejer«.

Jeg synes egentlig, det giver sig selv, at der er behov for, at man gør noget i forhold til de ejere, som har disse kamphunde. Vi taler altså ikke om hundene i sig selv. Vi taler om de ejere, som har kamphundene, og som altså er med til at sørge for, at der opstår den her slags problemer. Det mener jeg ikke der er blevet grebet ind over for.

Kl. 20:50

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 20:50

Tom Behnke (KF):

Men så ved vi, at det ikke var, fordi der skulle gribes ind over for antallet. Det var sådan set fuldstændig uproblematisk; det var ikke det, der skulle gøres noget ved. Det var i forhold til, at hundene var aggressive. Der har været nogle historier i Ekstra Bladet om nogle aggressive hunde. Men de historier kunne jo have været bragt, uanset om der havde været 10, 100 eller 10.000 muskelhunde i Danmark. Så hvorfor skulle den bemærkning om antallet nævnes? Antallet er blevet meget større, uden at regeringen har grebet ind.

Det er sådan set fuldstændig ligegyldigt. Det er jo ikke det, der var bevæggrunden. Det var bare det, jeg ville have pillet fra hinanden. Det har vi så fået fastslået nu. Og i virkeligheden var indgrebet meget mere rettet mod ejerne. Jeg kan forstå, at den socialdemokratiske ordfører siger: Det er ikke hundene, men ejerne, man skal gå efter.

I forhold til hundene og hundeloven vil jeg bare høre, om ordføreren så ikke kan anerkende de tiltag, som regeringen rent faktisk har foreta-

get, og som ministeren listede op. Vil man slet ikke anerkende dem?

Kl. 20:51

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 20:51

Benny Engelbrecht (S):

Jeg går ud fra, at den konservative ordfører, hr. Tom Behnke, i modsætning til Venstres ordfører ikke går ind for, at der er noget, der hedder skyldige hunde. Det må altid være hundeejeren, som har ansvaret, hvis der finder en episode sted, hvor en hund bider en anden hund eller en hund bider et menneske. Det må nu engang være den ansvarlige ejer, som står med det endelige ansvar i en situation.

Derfor er det selvfølgelig også klart, at når man har en situation, hvor der kommer stadig flere hunde til, og man samtidig har en situation, hvor der kommer stadig flere problemer med disse hunde – det behøver man jo altså kun at have åbnet avisen for at konstatere – så er man selvfølgelig også nødt til at have fokus på det her område.

Vi har jo ikke et eksakt tal. Det er faktisk et af de problemer, som vi har fremført, og som også SF fremfører i den her sammenhæng. Der findes ikke en eksakt statistik, der viser, hvor mange overgreb der finder sted, og hvor disse finder sted. Det har vi i øvrigt også fået bekræftet af ministeren. Det er selvfølgelig ærgerligt, for det havde naturligvis gjort situationen og fakta en kende nemmere at diskutere.

Kl. 20:52

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste til en kort bemærkning er fru Marlene Harpsøe, værsgo.

Kl. 20:52

Marlene Harpsøe (DF):

Når man nu foreslår nogle tiltag på det her område, er det selvfølgelig også vigtigt – nu hvor det er politiet, der skal håndhæve det – at politiet tager det alvorligt. Jeg kunne i hvert fald her ind for den sidste uges tid, efter hvad jeg erindrer, læse, at hr. Benny Engelbrecht gjorde rede for, at man havde den samme bekymring, som Dansk Folkeparti har, angående politiet. Den havde man også hos Socialdemokraterne, nemlig at politiet ikke tager de her sager om dyr så alvorligt, som vi godt kunne tænke os herinde i Folketinget.

Det gør, at jeg undrer mig lidt, og jeg er så også nødt til at spørge angående det her dyrepoliti, for det havde vi jo oppe sidste år. Vi fremsat-

te i Dansk Folkeparti et forslag om et dyrepoliti, som netop kun skulle tage sig af dyreværns-sager og dyresager, bl.a. også sager om hunde. Har Socialdemokraterne nu skiftet holdning til det? Man sagde dengang, at man ikke ville støtte et dyrepoliti for dyrenes skyld, men nu erkender man jo, at der er nogle kapacitetsproblemer hos politiet. Så har man nu skiftet holdning?

Kl. 20:53

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 20:53

Benny Engelbrecht (S):

Ikke blot er der kapacitetsproblemer, der er faktisk også problemer med viden, og ikke mindst er der – som jeg også går ud fra at fru Marlene Harpsøe er klar over – også problemer med de muligheder, man har for at gribe ind. Det kan godt være temmelig omstændeligt, bl.a. bureaukratisk. Det ville være meget oplagt at kigge på, om man kan gøre det lettere for politiet at gribe ind; det ville være en helt oplagt mulighed.

Jeg synes, det er meget vigtigt, at der er lokalt politi, som er i stand til at gribe ind og er beredt til, er klædt på til at kunne håndtere en sag, når der er et tilfælde af hundeoverfald. Det ville være bizart, hvis man skulle til at sende et udrykningshold ud fra København, fordi en kamphund i Nordjylland eksempelvis har bidt et lille barn. Det ville være en ret utænkelig situation. Det vil være mest oplagt, at den lokale betjent også er i stand til at håndtere det på lige fod med alt muligt andet politiarbejde, som vedkommende naturligvis også skal være klædt på til at håndtere.

Kl. 20:54

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til fru Marlene Harpsøe for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 20:54

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg hører egentlig hr. Benny Engelbrecht sige to ting. På den ene side skal det være lettere for politiet at gribe ind – de skal være klædt på til en sag – og på den anden side skal et dyrepoliti ikke køre ud med fuld udrykning, hvis der lige er en sag om en kamphund, der har bidt en anden hund. Det vil jeg nu også mene. Altså, fem betjente behøver ikke at køre ud til sådan en sag.

Men kan jeg ikke få hr. Benny Engelbrecht til at svare på: Vil eller vil man ikke fra Socialdemokraternes side være med til at indføre et dyrepoliti, der er klædt på til at varetage dyresager?

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 20:55

Benny Engelbrecht (S):

Nej, vi vil klæde det nuværende politi på til de sager, som skal løses, uanset om det handler om hunde, menneskehandel, narkokriminalitet, eller om det handler om overtrædelse af våbenlovgivningen eller alt muligt andet.

Det er klart, at vi er nødt til at have et politi, som er klædt på til de opgaver, som opstår i hverdagen. Det er bl.a. også at tage sig af hundesager, og jeg synes, det må være helt oplagt, at vi også har en tiltro til, at vores gode og dygtige politifolk naturligvis kan klare det, men det kræver, at de har ressourcerne, og ikke mindst, at de er klædt på til det med hensyn til viden.

Kl. 20:55

Kl. 20:56

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Vi fortsætter i ordførerrækken, og den næste ordfører er fru Marlene Harpsøe fra Dansk Folkeparti, værsgo.

Kl. 20:56

(Ordfører)

Marlene Harpsøe (DF):

Flere sager har i de sidste år rystet Danmark. Gang på gang har medierne kunnet berette om aggressive hunde, der har overfaldet andre dyr og sågar børn og voksne. I januar kunne Jydske Vestkysten f.eks. berette om hundehvalpen Aslak, der blev overfaldet af en muskelhund af racen amstaff. Ifølge avisen var Aslak chanceløs, da amstaffen Tyson angreb Aslak. Aslaks ejer berettede, at man ligefrem kunne høre knoglerne splintre, da Tyson bed Aslak. Amstaffen var ikke i snor og kunne derfor frit rende rundt, og for Aslak var angrebet yderst pinefuldt. Efter det voldsomme næsten 30 minutter lange overfald var hundehvalpen Aslak stærkt medtaget og måtte aflives, og dermed mistede Aslak livet, og Aslaks familie mistede et kært familiemedlem.

Dette er blot et ud af mange eksempler. Ifølge Dansk Kennelklub angriber muskelhundedyr og mennesker cirka hver 14. dag. Antallet af muskelhundedyr i Danmark er på få år steget til 20.000. Der er et stærkt behov for at revidere hundeloven, så vi kan hindre, at flere dyr og mennesker bliver ofre for aggressive hundes afskyelige adfærd.

Dansk Folkeparti er meget optaget af at skærpe hundeloven, således at mennesker og dyr ikke skal føle sig utrygge ved at færdes ude i

det fri. Der er flere gode ideer i det aktuelle forslag, og Dansk Folkeparti har netop fremsat et forslag, der også går ud på at skærpe hundeloven. Her kræver vi bl.a. mundkurv på alle muskelhundedyr over 6 måneder, linepåbud for alle hunde i byområder samt en firedobling af straffen, således at straffen for at overtræde hundeloven som minimum er en bøde på 2.000 kr.

Vores forslag er endnu ikke behandlet her i Folketingssalen, men vi ser frem til behandlingen, og vi mener, at det herefter vil være en rigtig god idé, hvis et flertal her i Folketinget kunne blive enige om at gennemføre skærpede krav i hundeloven.

Kl. 20:58

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er en enkelt, der har bedt om en kort bemærkning, værsgo til fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 20:58

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Det er jo en sand fryd at høre Dansk Folkepartis ordfører, og jeg kan ikke lade være med at genkalde mig, at ordføreren for lidt siden sagde, at man ikke skulle lave lovgivning på følelser. Det lød i hvert fald, som om der var nogle følelser indblandet her.

Men jeg vil gerne spørge Dansk Folkepartis ordfører, om der ikke er nogen dele af det her forslag, som man kan støtte, så vi sådan kvit og frit kan lave noget lovgivning og komme i gang og omgå det her syltuevalg, som ministeren nu har sat i gang. Dansk Folkeparti har jo i hvert fald været ude i pressen og give sit ja til kørekort osv., men jeg ved ikke, om det kun var i pressen og det så ikke gælder i virkeligheden, når det kommer dertil. Men det må Dansk Folkepartis ordfører jo redegøre for.

Kl. 20:59

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 20:59

Marlene Harpsøe (DF):

Som jeg også nævnte i min ordførertale, er der flere gode forslag i det aktuelle beslutningsforslag, som vi behandler i dag, så det vil jeg slet ikke afvise over for fru Karina Lorentzen Dehnhardt. Men i Dansk Folkeparti synes vi, at vi vil give Folketinget mulighed for også at behandle vores forslag, inden vi tager endelig stilling til, hvordan vi skal skærpe hundeloven, og hvad vi kan blive enige om. Det er jo klart, at vi fra Dansk Folkepartis side har en klar intention om, at vores forslag bliver vedtaget, og om ikke an-

det må vi gøre, hvad vi kan, for at skabe et flertal her i Folketinget med nogle gode initiativer.

Kl. 21:00

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til fru Karina Lorentzen Dehnhardt for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 21:00

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Det, jeg hører Dansk Folkeparti sige her helt klart og tydeligt, er: Vi stikker halen mellem benene, vi vil ikke støtte det her forslag om kørekort, som vi ellers i pressen har sagt at vi vil, og der er faktisk ikke et eneste af de her forslag, som vi vil være med til at lave en beretning om og sætte i gang med det samme. Er det det, jeg hører Dansk Folkepartis ordfører sige?

Kl. 21:00

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 21:00

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg vidste ikke, at vi havde døde medlemmer herinde i Folketinget. Jeg synes faktisk, at jeg gjorde ret godt rede for Dansk Folkepartis holdning.

Dansk Folkeparti vil skærpe hundeloven. Der er nogle gode ting med i det her forslag, som Socialistisk Folkeparti har fremsat, bl.a. kravet om, at alle muskelhunde skal føres i bånd. Dansk Folkeparti mener så, at det bør være alle hunde, der skal føres i bånd. Det er så en anden sag, men det er jo en diskussion, vi kan tage senere. Men jeg glæder mig da også til at høre, hvad man fra Socialistisk Folkepartis side vil sige til det forslag, som vi netop har fremsat i Folketinget fra Dansk Folkepartis side. Det går lidt længere end det forslag, som man her har fremsat fra Socialistisk Folkepartis side.

Vi mener bestemt, at der er mulighed for intentionen med at skærpe hundeloven. Det er den eneste vej frem, vi kan ikke tillade os ikke at foretage os noget. Så jeg synes bare, at man skulle skruer lidt op for hørelsen, for det, ordføreren ellers lagde op til, var bestemt ikke det, jeg sagde.

Kl. 21:01

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til hr. Benny Engelbrecht for en kort bemærkning.

Kl. 21:01

Benny Engelbrecht (S):

Tak. Lad os til trods for de knubbede ord her dog prøve at være lidt konstruktive.

For det første vil jeg spørge: Kan fru Marlene Harpsøe ikke bekræfte her i salen, at det udvalg, som regeringen har nedsat, er en syltekrukke, og at vi ønsker handling nu? Det er det første, og så er vi da i hvert fald så langt.

For det andet går jeg også ud fra, at fru Marlene Harpsøe er indforstået med, at når medlemmerne her i salen faktisk endnu ikke har set det omtalte forslag omdelt, kan det være meget vanskeligt at tage stilling til Dansk Folkepartis forslag. Tilsvarende kan jeg oplyse, at Socialdemokraterne også genfremsætter vores forslag fra sidste år, sådan at vi får flest mulige synspunkter på bordet. Så vi skal nok få rigelig tid til at debattere det her og finde frem til en måde at finde fælles fodslag på, hvis ellers Dansk Folkeparti vil være med til det.

Kl. 21:02

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 21:02

Marlene Harpsøe (DF):

Hr. Benny Engelbrecht spørger, om den arbejdsgruppe, som ministeren har nedsat, er en syltekrukke. Jeg må ærligt indrømme, at det håber jeg ikke det bliver. Jeg håber, at ministeren virkelig har nogle gode intentioner med det her, og at det ikke bare er for borgernes blå øjnes skyld, så de kan se, at ministeren her har gjort et eller andet, og at man så ikke vil gøre mere ved det.

Jeg håber og tror på, at der kommer mere ud af det, men samtidig vil jeg gerne sige, at vi, som hr. Benny Engelbrecht jo også nævner, netop nu har nogle forslag her i Folketinget – både i dag og i den kommende tid – som vi skal diskutere. Jeg håber og tror på, at vi med et flertal i Folketinget kan blive enige om nogle rigtig gode skærper af hundeloven. Det ser jeg i hvert fald frem til.

Kl. 21:03

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren for den sidste korte bemærkning.

Kl. 21:03

Benny Engelbrecht (S):

Nej, nu bliver jeg forvirret, jeg beklager meget. Fru Marlene Harpsøe siger altså, at hun støtter ministerens udvalg, men samtidig fremsætter fru Marlene Harpsøe på vegne af Dansk Folkeparti et beslutningsforslag, som vi vel må gå ud fra – uanset om det skulle være Dansk Folkepartis, SF's eller Socialdemokraternes beslutningsforslag, som blev vedtaget – i princippet er et forslag, der overruler det forslag, som den ar-

bejdsgruppe, som ministeren arbejder med, vil komme med.

Er det ikke sådan, det skal defineres? Eller er det virkelig bare en ren paradeforestilling, når Dansk Folkeparti fremsætter et forslag? For så er vi jo tilbage ved den retorik, vi havde, da vi debatterede det her sidste år, hvor Dansk Folkeparti jo netop stak halen mellem benene og ikke vil være med til at vedtage et forslag, som gav bedre forhold på det her område.

Kl. 21:04

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 21:04

Marlene Harpsøe (DF):

Hverken jeg eller Dansk Folkeparti har en hale, og dermed kan vi ikke stikke halen mellem benene – det er det første, jeg vil sige. Det andet er: Hvordan kan man have noget imod, at ministeren har lyst til at nedsætte en arbejdsgruppe? Altså, jeg kan virkelig ikke se problemet i det. Og ja, selvfølgelig, hvis det da er sådan, at vi kan blive enige herinde i Folketinget om nogle skærper af hundeloven, så bliver vi enige om det. Så må udvalget arbejde videre med nogle andre ting, hvis ministeren altså kan blive enig med udvalget om det. Det kan jeg virkelig ikke se nogen problemer i, og jeg synes rent faktisk, man godt kunne finde på nogle lidt bedre spørgsmål at stille mig, for jeg er ret godt forbedret!

Kl. 21:05

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er altså ikke flere spørgsmål at stille fra salen, lader det til, så vi fortsætter i ordførerrækken. Næste ordfører er hr. Tom Behnke fra Det Konservative Folkeparti, værsgo.

Kl. 21:05

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Jeg skal meddele, at jeg er stand in-ordfører for Det Konservative Folkepartis dyrevelfærdsordfører, hr. Knud Kristensen, som desværre ikke kunne være her i dag. Men det skal ikke afholde mig fra at sige, at der jo ikke er nogen tvivl om, at aggressive hunde er en plage for omgivelserne, både for mennesker og dyr. Og uanset om der er tale om en kamphund eller en muskelhund, er aggressive hunde en plage for omgivelserne. Derfor er det altså nødvendigt med nogle helt klare regler på det her område, f.eks. regler om pålæg om mundkurv, regler om eventuel aflivning i de værste tilfælde, og eventuelt pålæg til ejeren om ikke at beskæftige sig med hunde

mere, så vi undgår lignende situationer i fremtiden.

Ud over det har justitsministeren nedsat et udvalg for at se på, om der er behov for at skærpe reglerne yderligere ud over det, som regeringen allerede har gjort. Jeg ved godt, at hr. Benny Engelbrecht fuldstændig benægtede, at der overhovedet er foregået nogen opstramninger, og at regeringen overhovedet har beskæftiget sig med det her. Han ville slet ikke anerkende, at der er sket noget, men det er jo faktuel og dokumenterbart, at man har taget en lang række initiativer på det her område, og nu kommer der yderligere et initiativ, nemlig at man nedsætter et udvalg. Det er ikke for at lave en syltekrukke, men netop for at lave et kvalificeret stykke arbejde, der er gennemarbejdet, så man kommer med et ordentligt lovgrundlag, som ikke er lovsjusk. Og jeg synes sådan set, at regeringen skal roses for, at den ikke bare på baggrund af nogle bloddryppende historier i Ekstra Bladet eller B.T. kaster sig ud i at lave den ene lovændring efter den anden, men at den rent faktisk laver et ordentligt, gedigent stykke juridisk arbejde. Det synes jeg at regeringen skal have ros for. Det er mere, fordi der ikke rigtig har været andre, der har gjort det, og så synes jeg, at der er behov for at gøre det.

Derudover er justitsministeren i samarbejde med rigspolitiet i gang med at udarbejde en vejledning til politiet om hundeloven, som vil kunne medvirke til en styrkelse af håndhævelsen af de allerede gældende regler, og vejledningen forventes færdig inden sommerferien. Så man arbejder også i øjeblikket på at gøre det endnu bedre i forhold til politiets behandling af de her sager. Og der synes jeg nok også lige, at vi skal huske at spise brød til, når vi hører den ene ordfører efter den anden kritisere vores politi og stille forslag om, at vi skal have et særligt dyrepoliti, et særligt hundepoliti, et særligt det ene og det andet-politi. Det er altså sådan i den politireform, som vi har vedtaget, at man i alle politikredse over hele landet har særlige afdelinger, der tager sig af dyreværnsager, dyrevelfærdssager. Det er nogle særligt uddannede politifolk, som er i stand til at håndtere de her opgaver, netop for at man får en meget, meget kvalificeret behandling af sagerne. Så det er altså ikke et spørgsmål om, som hr. Engelbrecht sådan meget nedladende sagde, at der skal være en gruppe politifolk, der skal køre ud fra København til Jylland for at løse opgaverne. Jeg synes simpelt hen, at det er for lavt, at man overhovedet kan

finde på at sige sådan noget, men det viser, at man ikke aner, hvad det er, man taler om, og det er jo selvfølgelig stærkt beklageligt.

I forhold til det meget konkrete forslag om, at der skal være et kørekort, vil jeg til allersidst sige, at jeg vil tro, at det også er noget af det, som udvalget kommet til at kigge lidt på i forbindelse med at skærpe reglerne. Men allerede på nuværende tidspunkt synes jeg nu nok, at det er værd lige at række en hånd i vejret og spørge: Er det rimeligt, at man, fordi nogle få hundeejere ikke kan finde ud af at håndtere deres hund, og ikke kan finde ud af at opdrage deres hund ordentligt, skal lave en ordning, der inkluderer samtlige hundeejere? Er det helt fair? Er det helt rimeligt, at vi i vores jagt på at få gjort noget ved dem, der ikke kan opføre sig ordentligt, laver en masse bøvl og besværligheder for dem, der sagtens kan finde ud af at opføre sig ordentligt, og som sagtens kan finde ud af at opdrage deres hunde i dag? Det synes jeg bare man skal tage med i sine overvejelser i det videre arbejde.

Men som sagt kan vi ikke støtte forslaget på nuværende tidspunkt, men vi er glade for, at regeringens har nedsat et udvalg, som ikke er en syltekrukke, men som er et udvalg, der skal se på, hvordan vi kvalificeret kan skærpe reglerne yderligere i forhold til de hunde, som er aggressive.

Kl. 21:09

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Vi fortsætter i ordførerrækken. Næste ordfører er fru Bente Dahl fra Det Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 21:09

(Ordfører)

Bente Dahl (RV):

En hund er et rovdyr. Om det er en stor hund, en muskelhund, en puddelhund, en lille hund, en skødehund – hunden er fra naturens side et rovdyr. Hunden er også menneskets bedste ven, men det er den kun, når den er opdraget ordentligt. Kun når hundeejeren ved, hvad vedkommende har med at gøre, kun når hundens menneske ved, hvordan den skal behandles, for at mennesker og dyr kan omgås, er hunden menneskets bedste ven.

Det er altså hundeejeren, vi skal samle opmærksomheden om. Vi har flere og flere tilfælde af hunde, der overfalder mindre hunde eller, værre endnu, børn. Det ser ud, som om der i den voldsstatistik er en overvægt af de racer, der kaldes muskelhunde.

B 111 er et sympatisk forslag, som vil dette problem til livs. Der er en lang række fornuftige forslag i beslutningsforslaget. De er alle sammen ganske rimelige forslag, problemets natur taget i betragtning.

Der er flere og flere sager, hvor hunde, hvis ejere ikke kan finde ud af at opdrage og passe dem ordentligt, går ud og bider. De såkaldte muskelhunde er i overtal i angrebene, og derfor giver det mening at definere dem. Men det kan være vanskeligt, hvilket andre ordførere har været inde på. Det er en af svaghederne ved beslutningsforslaget her: Hvordan defineres en muskelhund?

Men jeg mener nu, at vi, i stedet for at vi skal kaste os ud i definitionsdiskussioner, bør gøre noget. F.eks. – som det også står i bemærkningerne til beslutningsforslaget – skal alle hundeejere i Schweiz have et 15 timers kursus, som så giver dem ret til at have en hund. Som sagt, det er Schweiz. Det er altså ikke noget med et hundekørekort for særligt at have muskelhunde, men for at have alle slags hunde. Det kunne man måske se nærmere på i udvalgsbehandlingen.

Under alle omstændigheder er det her beslutningsforslag et godt tiltag, så vi kan tage fat på den problematik, at hundeejere skal opdrage deres dyr og passe på dem, så hundene ikke bider. Og grunden til, at de bider, er for så vidt underordnet. Hunde må ikke bide. Jeg er helt enig med beslutningsforslagsstillerne i, at hvis en hund har bidt bare en gang, er det aflivningsgrund.

Det lyser ud af min ordførertale, at vi er positive over for B 111.

Kl. 21:12

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger, så vi fortsætter i ordførerrækken. Den næste er hr. Per Clausen fra Enhedslisten, værsgo.

Kl. 21:12

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Jeg er jo langt hen ad vejen enig med justitsministeren, når man siger, at et udvalg, der bliver nedsat nu og kan blive færdig i løbet af et år, efter normale standarder er et hurtigtarbejdende udvalg. Så ikke nogen kritik af det.

Justitsministeren kunne imidlertid have bragt sig i en bedre position – eller rettere sagt, hans forgænger kunne har bragt justitsministeren i en bedre position – hvis man havde taget den her

sag op noget før. Jeg kan huske helt tilbage fra 2005 i sommerperioden, hvor jeg stillede en række spørgsmål om den her sag og fik, hvad skal vi sige, nogle sådan lidt udglattende svar fra den daværende justitsminister.

Når jeg kan huske så præcist, at det var i sommeren 2005, er det jo, fordi det var første år, jeg sad i Folketinget, og allerede dengang, første gang, fik en henvendelse fra min daværende gruppeformand, der spurgte, om jeg nu også var sikker på, at jeg prioriterede mine kræfter rigtigt, og om jeg ikke risikerede at få stress, når jeg brugte energi på sådanne sager.

Allerede dengang måtte jeg jo forklare, at dyrevelfærd er vigtige spørgsmål, som vi skal beskæftige os med og tage alvorligt, og det har jeg sådan set gjort siden. Men jeg tror, at justitsministeren bliver nødt til at forstå, at når tålmodigheden er stor, hænger det sammen med forhistorien, som altså går tilbage fra før, den nuværende justitsminister blev justitsminister.

Selvfølgelig er det ærgerligt for den nuværende justitsminister, at han på en række områder skal rydde op efter sin forgænger, men han må jo synes godt om sin forgænger, eftersom han har været med til at vælge hende til formand for sit parti. Og så er det vel bare den opgave, man må påtage sig, altså at rydde op.

Dernæst vil jeg godt sige, at jeg jo sådan set også synes ganske godt om SF's forslag. Jeg var lidt overrasket over, at Venstres ordfører mente, at de fleste af SF's forslag var fuldstændig hen i vejret, for jeg har forstået på justitsministeren, at alle forslagene indgik i den undersøgelse, som det udvalg, justitsministeren har nedsat, skal arbejde med. Det består af kloge mennesker, og ifølge Venstres ordfører skulle de beskæftige sig med det. Så der er måske her lidt forskel på, hvordan man ser på tingene. Men jeg synes jo også, at SF's forslag faktisk på mange måder er sådan besindigt og fornuftigt, for der er mange ting, man vil undersøge, før man sætter dem i værk, og det tror jeg sådan set er meget klogt. For jeg er enig i, at retspolitik, som baserer sig på historier i Ekstra Bladet og B.T. godt kan komme til at komme galt af sted.

Hvis det nu var sådan, at justitsministeren i alle retspolitiske forhold udviste lige så stor ro og besindighed, når noget, der ligner et flertal i Folketinget, krævede hurtig handling, var det måske meget nyttigt og gavnligt. Derfor vil jeg sådan set opfordre til, at justitsministeren bruger den der principielle tankegang om, at man skal tænke sig om og nedsætte et udvalg, der arbej-

der med tingene et års tid, inden man f.eks. laver minimumsstraffe og den slags, der kan risikere at ramme tidligere ministerchauffører. Det synes jeg ville være en god idé.

Pointen er, at jeg nok tror, at når man bliver færdig med det her udvalgsarbejde, vil en række af de forslag, som SF foreslår, komme til at indgå i det lovgivningsarbejde, der kommer. Man kan jo glæde sig over, at det først bliver efter denne regerings tid, at det kommer til Folketinget, for så kan det være en af et nyt flertals første bedrifter at få strammet hundeloven. Det er da en sag med en vis folkelig appel. Og samtidig med det kan man lave et bredt samarbejde hen over midten ved at inddrage Dansk Folkeparti i det. Det synes jeg ville være en sympatisk og god ting.

Ellers vil jeg sige, at det jo ikke er forbudt, selv om man accepterer, at der skal gå lidt tid i lovgivningsprocessen, at give ministeren lidt rådgivning i det videre arbejde. Jeg synes faktisk, det kræver store anstrengelser at forhindre, at der kommer en beretning ud af det fra et flertal i Folketinget, som giver ministeren nogle råd om, hvordan lovgivningsarbejdet skal være i fremtiden. For det kan jo ikke være sådan, og det er heller ikke min erfaring i det samarbejde, jeg har haft med Dansk Folkeparti, når det handler om dyrevelfærd, at det er umuligt at lave kompromiser med Dansk Folkeparti, hvor man ikke går helt så drastisk til værks, som Dansk Folkeparti ønsker. Det behøver ikke at forhindre, at man kan gennemføre nogle ting.

Jeg synes sådan set, at vi skal gå ind i det her udvalgsarbejde med henblik på at få gennemført det, der kan gennemføres her og nu, ud fra det, vi ved, og få undersøgt de ting, som vi synes skal undersøges lidt mere grundigt. Og så tror jeg såmænd, at der kan komme noget ganske fornuftigt ud af det arbejde, som er i dag, også selv om mediedækningen ikke er nær så stor som den mediedækning, der har været hele aftenen af, at statsministeren heller ikke i dag udtaler sig.

Kl. 21:16

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger, så vi er nået frem til, at det er ordføreren for forslagsstillerne, fru Karina Lorentzen Dehnhardt fra Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 21:16

(Ordfører for forslagsstillerne)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Man bliver jo helt i godt humør, når man hører hr. Per Clausen stå og tale heroppe. Jeg synes,

det er et udmærket forslag, hr. Per Clausen luf- ter, nemlig at vi selvfølgelig skal prøve at lave en beretning med Dansk Folkeparti, som jo i hvert fald har været meget i pressen med de her sager. Så man må gå ud fra, at de har et meget, meget udtrykkeligt ønske om, at der skal ske noget. Så selvfølgelig skal vi ikke lade os forhindre af, at ministeren har nedsat et udvalg. Jeg synes, vi skal få gennemført de ting, som nu er mulige at gennemføre. Så jeg vil tage kontakt til fru Marlene Harpsø for at se, hvad intentionerne er.

Jeg synes under alle omstændigheder, at det er godt, at vi er kommet videre. Der er et behov for at gøre noget. Der er rigtig mange historier om kamphunde, som angriber især andre hunde, men også mennesker af og til. Så vi har et behov for at sætte ind på det her område.

Alpha, som er sådan et hundeadfærdscenter, er nok noget nær de eneste i Danmark, der har lavet et større studie af de her dyr, af kamphunde; de var på besøg i Retsudvalget, og jeg synes, det er meget bemærkelsesværdigt, at det, de faktisk bakker op, er, at man skal indføre et kørekort. Det siger de giver god mening; det er det, der skal til. Derfor synes jeg, det er vigtigt, at vi i hvert fald får gennemført den del af ordningen. Det synes jeg vil være præventivt. Det betyder nemlig, at vi kan få sorteret de værste fra – dem, som ikke har intentioner om at anskaffe sig et dyr med henblik på også at opdrage det ordentligt. Dem kan vi simpelt hen luge ud her, og jeg har en fornemmelse af, at nogle af de typer også er dem, hvis hunde angriber andre.

Så synes jeg, der havde været masser af inspiration at hente i både spansk og schweizisk lovgivning. Det kunne vi jo have taget til efterretning. Det er jo normalt det, man også gør, når man ellers skal lave lovgivning – kigger på andre lande. Der var sikkert ideer der, som vi kunne have implementeret med det samme.

Jeg synes, vi er kommet et stykke af vejen, og jeg vil gerne takke alle for debatten og for de tilkendegivelser, der har været positive, men også for ministerens udvalg, som trods alt er kommet i stand efter lang tid, mens man kunne sige, at den afgående justitsminister var knap så meget til at hugge og stikke i. Men vi må jo så fejre, at vi nu har fået styr på det.

Kl. 21:19

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er to til korte bemærkninger. Den første er hr. Karsten Lauritzen. Værsgo.

Kl. 21:19

Karsten Lauritzen (V):

Som ordføreren fra SF's sagde, er vi jo enige om i Folketinget, at vi gerne vil gøre noget ved det her problem. Vi er lidt uenige om, hvad løsningen så er, og nu har vi som sagt fået nedsat et hundevalg, der ser på det.

Det, jeg vil spørge fru Karina Lorentzen om, er, om hun er bevidst om den undersøgelse, som jeg nævnte i min ordførertale, og som viser, at sanktbernhardshunde er de mest aggressive. 45 pct. af alle sanktbernhardshunde udviser faktisk aggressiv adfærd. Hvis ordføreren er bekendt med den undersøgelse, vil hun så ikke mene, at det er det, man betegner som en aggressiv hunderace?

Kl. 21:19

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 21:19

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Tak. Det kan der sikkert være god grund til og mening i. Det er også derfor, jeg synes, det er vigtigt, at vi får udarbejdet en liste over muskelhunde eller farlige hunde. Vi må se, hvordan snittet skal være, og det er jo også netop det, beslutningsforslaget går ud på. En sanktbernhardshund kan også sagtens være et farligt dyr, hvis den bider på en helt speciel måde, som også muskelhundene gør. Jeg synes ikke, at en liste skal være absolut eller endelig. Den skal tage udgangspunkt i nogle mere objektive kriterier, så vi måske kan sige, at den hunderace er farlig på grund af det og det.

Så en sanktbernhardshund vil formentlig kunne omfattes af forslaget. Jeg er ikke så lukket om det her, jeg søger egentlig bare en løsning vedrørende de hunderacer, som tilsyneladende er farlige og angriber mennesker og dyr. Det vil vi gerne være med til at gøre noget ved, og vi har ingen problemer med at omfatte den pågældende hunderace, hvis det er det, der skal til.

Kl. 21:20

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 21:20

Karsten Lauritzen (V):

Jeg er selvfølgelig glad for, at Socialistisk Folkeparti går ind i det her med et åbent sind. Det tror jeg også der er behov for, hvis vi skal løse det her problem.

Jeg bliver bare nødt til at hæfte mig ved, at ordføreren rent faktisk mener, at det at forbyde

sanktbernhardshunde, når det nu er 45 pct. af dem, der er aggressive, er en løsning af problemet. For det illustrerer netop, at man ikke, som der ellers står i forslaget, kan kigge på racen og ud fra det definere, hvad en muskelhund er. Jeg tror, at en sanktbernhardshund vil falde i den kategori. Men når man åbner Ekstra Bladet og B.T., som jo er anledningen til, at SF og andre oppositionspartier har fremsat de her beslutningsforslag, er det jo ikke sanktbernhardshunde, man oplever angriber den lille pige eller andre dyr. Dem har man ligesom fundet en løsning på.

Jeg synes, at det illustrerer, at det forslag om en definition, som SF har lagt frem her, jo ikke løser problemet, og det vil jeg godt høre om ordføreren ikke har en bemærkning til.

Kl. 21:21

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 21:21

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg vil bare sige, at jeg synes, der er et behov for at få defineret, hvad det er nogle hunde, der skal være omfattet af den her liste. Der er jo rent faktisk lande, som har formået at opstille nogle lister. Spanien gør det f.eks., og Schweiz gør det også i en eller anden udstrækning.

Så det vil være muligt at definere, hvilke typer der skal være omfattet af en sådan liste. Det er bare et spørgsmål om, hvor snittet lægges, og det er det, vi opfordrer til. I øvrigt synes jeg, at man selv har løst det meget godt i forbindelse med båndpligten i hundeloven, hvor man siger, at det er de og de hunde, som skal være omfattet af båndpligten på det tidspunkt – og i øvrigt alle krydsninger af de her hunde.

Så det er bestemt muligt at udarbejde en eller anden form for liste. Jeg er selvfølgelig meget enig i, at det skal gøres klogt, og det har jeg ikke noget imod at et udvalg kigger på.

Kl. 21:22

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Den næste for en kort bemærkning er fru Marlene Harpsøe. Værsgo.

Kl. 21:22

Marlene Harpsøe (DF):

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt fra Socialistisk Folkeparti nævnte i sine afsluttende bemærkninger, at det kunne være godt at hente inspiration fra udlandet. Det synes vi også i Dansk Folkeparti vil være en rigtig god idé, og det har vi rent faktisk gjort i Dansk Folkeparti.

Vi har hentet inspiration fra Genèveområdet, hvor man i dag i lovgivningen har et alderskrav for at have nogle bestemte hunde. Det har vi så taget med os, for det var egentlig en god idé. Alderskrav er jo noget nyt, det har man måske ikke lige tænkt på før her i Danmark. Så derfor foreslår vi i det forslag, som vi netop har fremsat, et alderskrav på 25 år for ejeren, altså for netop at have og eje en muskelhund.

Der vil jeg gerne høre ordføreren, om det var et forslag – med inspiration fra udlandet – som man fra Socialistisk Folkepartis side kunne være positive over for.

Kl. 21:23

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 21:23

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg ved godt, at Dansk Folkeparti er enormt optaget af aldersgrænser: lavere kriminel lavalder, højere lavalder for at få en piercing osv. Og nu er det 25 år for at holde en hund.

Jeg synes, det er noget rod, at vi har så mange forskellige aldersgrænser. Hvis der er noget, der sådan objektivt kan begrunde, at det virkelig er nødvendigt, at man lægger en aldersgrænse på 25 år for at holde og have sådan en hund, vil jeg da måske være villig til at kigge på det. Men umiddelbart tror jeg ikke, at man kan finde sådan en saglig begrundelse for, at snittet lige skal ligge ved 25 år.

Kl. 21:24

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Spørgeren for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 21:24

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg må indrømme, at jeg er meget overrasket over det svar, som jeg nu får fra Socialistisk Folkeparti. Jeg føler på en eller anden måde, at ordføreren her taler udenom ved at henvise til, at det er noget mærkeligt noget med alderskrav. Undskyld mig, men der kan jo altså være fornuft i alderskrav.

Jeg troede rent faktisk, at ordføreren var villig til at lytte og også at se på, om der kunne være nogle initiativer – ud over dem, som man lige netop foreslår fra Socialistisk Folkepartis side – som kunne være gode og ordentlige og rent faktisk kunne hjælpe rigtig, rigtig mange mennesker i det danske samfund og forhindre, at hunde ender hos de forkerte, som er førstegangsejere og ikke lige helt forstår, hvordan man konsekvent skal opdrage f.eks. en kamphund. Jeg tro-

ede, at man var lidt mere åben fra SF's side, men det er man så ikke, kan jeg forstå.

Kl. 21:25

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 21:25

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg synes altså, det er en lidt sjov politik fra Dansk Folkepartis side, at man ikke er i stand til at have en hund, hvis man er under 25 år, men hvis man er 12 år, kan man godt være ansvarlig for sine kriminelle handlinger.

Nu tror jeg, at vi må være enige om, at der kommer en første gang for alle gange, man holder hund; på et eller andet tidspunkt skal man jo sådan set lære det. Jeg tror, det er et spørgsmål om, at et kørekort til hunde, altså et træningskursus, simpelt hen vil være det bedste i forhold til at være opmærksom på, hvordan man rent faktisk skal agere som hundeejer.

Jeg vil sige til Dansk Folkeparti, at de friskt skal fremlægge noget dokumentation for, at 25 år er det, der er nødvendigt, for at vi får tacklet de her problemer med muskelhunde. Så er vi da åbne.

Kl. 21:26

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Tak til ordføreren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 21:26

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 3. april 2009, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet er hævet. (Kl. 21:26).